

ՊԱՅՄԱՆՔ

Տարեկան գին և. Պոլսոյ հոյ. 8 ՄԼՃ
Չ. Գաւառաց 30 ՄԼՃ
Վ. Կոնստանդնուպոլիսի 4 ՄԼՃ
Չ. Գաւառաց 30 ՄԼՃ
Իւրաքանչիւր թիւի գին 60 Վր
Կոնստանդնուպոլիսի մէկ անգամի հա-
մար 3 զուրուշ, երկու անգամի հա-
մար 2 զուրուշ, աւելի անգամներու
համար զատ սահմաններ չկան:

Լ Ր Ա Գ Ի Ր

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ 13 ԱՊՐԻԼ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Գաղղիոյ Պոնաթարթեան կուսակ-
ցութիւնը բարոյական նոր հարուած
մը կրեց այս օրերս:

Գերմանիոյ դէմ կանխակալ խոր-
հորդում ձեռնարկուած վերջին ձա-
խող պատերազմն արդարացնելու
համար Պոնաթարթեանը կը պնդէին
թէ Գաղղիացւոց աղքատ պատերազմ
կուղէր, և թէ կառավարութիւնը
զինեալ գաշակիցներ պատրաստած
էր, որք յետոյ ուխտադրութեամբ
եւ քաջութեամբ և զինքը մինակ թո-
ղուցին: Այս երկու յայտարարու-
թեանց առաջինն արդէն սուտ եղած
է Գաղղիոյ ներքին դուրսոյ նախա-
րարութեան դիւանին կրած դրու-
թիւններով, որք կը հաստատէին թէ
չառ դաւառաց կուսակցներ հա-
տարաւայ կարծիքը չշարժելով ստա-
դած և կառավարութեան իմացու-
ցած էին թէ ժողովրդեան կարեւոր
մասը պատերազմ չէր ուղեր:

Երկրորդին ալ մասամբ մ'անհիմն
ըլլալը թէ և արդէն հասկցուած էր,
բայց Պոնաթարթեան կայսրութեան
տրտաքին դուրսոյ վերջին նախարար
Կրամն դըքսին յիշած մէկ հեռագ-
րին երկու տողերէն կը հասկցուէր
թէ Աւստրիա դէնքով օգնութիւնը
նէլ խոստացեր է Նաթոլէանի, բայց
յետոյ չէ ուղեր կամ չէ կրցեր իր
խոստումը կատարել:

Այս կարծիքն ալ այս օրերս ցնեցաւ
Տը Պայթ կոմսին մէկ պաշտօնական
նամակին հրատարակմամբ, յորմէ կը
տեսնուի թէ Աւստրիոյ կառավարու-
թիւնը քաջ համադրուած ըլլալով որ
եթէ ինքը Գաղղիոյ հետ միանար,
Ռուսիա ալ թրուսիոյ հետ պիտի մի-
անար, և հիւսիսէն առաջին հար-
ուածն ինք պիտի կրէր, ոչ միայն զէն-
քով օգնութիւն և մինչև իսկ միջ-
նորդութիւն չէ խոստացեր, այլ եւ
յայտնէր թէ Աւստրիա կամայ
ակամայ Արդղիոյ և Ամերիկայի օրի-
նակին պիտի հետևէր, այսինքն կա-
տարեալ չէղքութիւն պիտի պահէր,
թէ և որով. Գաղղիոյ համակիր եւ
անոր զինուց յաջողութեան փափա-
քով էր:

Այս հրատարակութեամբ վերջին
անգամ յայտնի եղաւ թէ կայսրու-
թիւնն այս պարագային մէջ ալ որ-
տուութեան դիմելով Գաղղիա խորհել
և ինքզինք արդարացնել ուղած էր:

Գերմանական կաղէթ լրագիրը
թէ հրանէն դուրս չ'անուրբ մ'առ-
նելով կը ծանուցանէ թէ Պարսից Շա-
հը Ռուսիոյ կառավարութեան նը-
կատմամբ ունեցած բարեկամական

զգացմանց նոր և պայծառ փորձ մը
տալ կուղէ:

Ֆիւմյի մէջ գերութեան դատա-
պարեալ չորս հինգ հազար Պարսից
աղաաութիւն դռներով իրենց երկի-
րը վերադառնալը բոլոր Պարսից հա-
մակիրութիւնը դրուեց Ռուսիոյ վրայ,
և Շահն ալ երախտագէտ զգացմամբ
Ասիւծու և Արեգական առաջին պա-
ռանշանը զրկեց Բիւլայի Ռուսական
զօրաց հրամանատար Քոֆման դո-
րապետին. որիչ հրամանատարաց և
աղայից ալ այլ և այլ կարգի պա-
ռանշաններ զրկեց:

Բայց հիմա ասոնք բաւական չը
համարելով յատուկ շքադրամ մ'ալ
պիտի կոխէ Բիւլայի պատերազմին
մասնակցող Ռուսական զօրաց բաժ-
ներու համար:

ՎԵՐՋԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մանթոնտէր 21 ապրիլ

Կը հաւատեն թէ Հանրապետու-
կան նախաձեռնող Բորթուկայէթ քա-
ղաքը ամբողջութեամբ, Գարլուստնը
մեկնէր են անկէ:

Փարիզ 22 ապրիլ

Մաք-Մազոն մարտիախաղին պատ-
դամադիրը եօթնամեայ իշխանու-
թեան վրայ հանրապետական ձեռն
հատաւ պահելու հարկը պիտի ցուց-
նէ գլխաւորապէս, միանգամայն մի-
ապետական վերանորոգման օրինա-
ւորապէս հանրապետութիւնը ընդու-
նելով:

Պերլին 22 ապրիլ

Պ. Պիտարքի առողջութիւնը բար-
ւաճելով վրայ է:

Վիեննա 22 ապրիլ

Թրիէստ նստող Պ. Ռալի վաճա-
ռականին Պարսիսութեան տնտեսա տըր-
ուեցաւ:

Լոնտոն 23 ապրիլ

Սուէիչի ջրանցքին բնկերութեան
երեսփոխան Սըր Տ. Լանթ' լրագրաց
մէջ հրատարակեալ նամակաւ մ'ինք-
զինք Պ. Տը Լէսէրի համաձայն կը
ցուցնէ, և նաւապիտի յանձնաժողո-
վին բողոքմանց դէմ կը բողոքէ: Սի-
անդամայն առեւտրական նախարա-
րին նամակ մը գրելով կը յայտնէ թէ
վաճառական նաւերը չեն կրնար Սու-
էիչի ջրանցքէն անցնել եթէ ընկե-
րութեան որոշած սուրբը չլծարեն:
Ծովային դուրսոյ նախարարին ալ կի-
մայնէ թէ այսուհետեւ անդղիական
պատերազմի նաւերն ալ առեւտր-
ական նաւուց պէս սուրբ պիտի
վծարեն:

Փարիզ 23 ապրիլ

Կը հաւատեն թէ Շանայի կոմ-
սը Գաղղիա երթալու դիտաւորու-
թեանէն ետ կեցեր է:

Բոմբոսթըր 23 ապրիլ

Քոնշա զօրապետն իր պատրաս-

տութիւնները շարունակելու վրայ
ըլլալով Գարլուստնի վրայ յարձակու-
մը շարաթ առուր թողուեցաւ: Հան-
րապետական զօրաց թիւը 70000 է
հիմա:

Լոնտոն 24 ապրիլ

Փոստ 44 1/2
Փոստ 1865 62 1/2
» 1869 50
» 1871 57 1/2
» 1872 68 3/4
Անգլ փոստ 92 13/16

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Վիէ. Սուլթանն առաջին կարգի
Մեհմետի պատուանշան շնորհեց Հը-
ռաթի Օսմանեան նորընտիր գեապան
Ալէքսանտր Գարաթաթորի Էֆեն-
տիին:

Մայրաքաղաքին Աւստրո-Հուն-
գարական նորընտիր գեապան Չիչի
կոմսն երէկ առաւօտ Կ. Պօլիս հասաւ
Թրիէստի չափենաւով:

Պետական խորհրդոյ նախագահ
Ռաքմ. Բեաւիլի լիալան, որ օգտափո-
խութեան պատճառաւ ձմեռն էր իւլ-
տոս գնացած էր, յառաջիկայ հինգ-
շաբթի օրը Կ. Պօլիս կ'ապաստուի:

Յառաջիկայ չորեքշաբթի օրը
Տաճկաց Մեհմետ ըլլալով, Սերվիոյ
իշխանին գալն երկու օր ետ ձգուե-
ցաւ: Հետեւաբար հինգշաբթի կամ
ուրբաթ պիտի գայ ի Կ. Պօլիս:

Կայսերական կառավարութիւնը
Տատեան վսեմ. Յարութիւն պէյն
Եւրոպա կըրդիէ վսեմ. Սաթաղ փա-
շային աշակցելու և դանձային խնդ-
րոյն վրայ սկսուած բանակցութիւն-
ներն ի դուրս հանելու պաշտօնով:

Վսեմ. Յարութիւն պէյն թըն-
տեսական հմտութիւնն ու հանձարն
արդէն ծանօթ ըլլալով, իր այս ընտ-
րութիւնը յաջող տպաւորութիւն
մ'ըրաւ Գալաթիոյ մէջ, և բանակ-
ցութեանց յաջողութեան վրայ յայտնի
աւելցուց:

Թղթատարութեան և Հեռագ-
րաց վերատեսչութեան օգնականի
(մուսլիմ) պաշտօնը վերցաւ:

Երեքշաբթի օրը Մեծ-Եպարքո-
սն Ապտուլլահեան եղբայր դարձա-
րանն երթալով, իւր բուսանկար պատ-
կերը հանել առաւ ալ և այլ կերպա-
բանքով ու դիւրքով:

Վերջին ժամանակներս մայրա-
քաղաքին Չուգուր-չէշմէ թաղը քա-
նի մ'անգամ հրդուութեան փորձ ե-
ղած էր: Չորեքշաբթի գիշեր յիշեալ
թաղին պահուորդն երկու չարագործ
բռնեց, մէկը Տաճիկ և մէկը Յոյն,
որք նորէն հրդուութեան փորձ կը-
նէին, և Ռատիկանութեան դուռը
զրկուեցան:

ՊԱՅՄԱՆՔ

Գուրա գացած լրագրաց ճանրու-
ծախքը խմբագրութեան վրայ է:
Լրագրոյս վերաբերեալ նամակ
կամ որ եւ իցէ գրութիւն խմբագիր
— Տնօրէնին պիտի ուղղուի, և Պո-
լիս, Չիքիլի խան, Մաթիսի գրասեն-
եակը:
Համար ծախքը չվճարուած նա-
մակ չ'ընդունուիր:

Անձնակազմութիւն նախատեսուած պըժ-
դալի սովորութիւնն աղքատին լրագ-
րաց մէջէն Հայկական թատրոններուն
մէջէն մուտ գտնել կ'սկսի դժուար-
դարար:

Յաւելով կը լսենք թէ Խնայողա-
կան անուն ընկերութեան անդամ
ները թատերախաղու նիւթ եղեր են
կէտիք փաշայի թատրոնին մէջ, և
անմեղներն ալ մեղապարաններուն հետ
մէկ ջրով կը լուացուին և առակ նը-
շաւակի կըլլան:

Ասիկա այնպիսի անբարոյական
ղեղձում մ'է, որ ոչ մէկ երկրի օ-
րէնք չներեր, և մեք իւրեւ հրապա-
րակային թերթ' կը բողոքենք այս-
պիսի զեղծման մը դէմ, որ ընկերա-
կան դառն հետեւանքներ կրնայ յա-
ռաջ բերել:

Կը լսենք թէ Օրադրոյ մեծապա-
տիւ և անշահատէր խմբագիրը կնոջ-
մէն դժգոհ մարդու մը փոխանորդ-
կանգնելով, կնոջը վրայ պոռնկու-
թեան յանցանք հաստատելու և ա-
մուսնէն դատելու համար իր փառա-
բանական հաղուագիւտ տողանդին
բոլոր զօրութիւնը թափել է դա-
տաստանական խորհրդոյ առջև, և
երբոր չէ կրցեր յաջողիլ, դատա-
տանական խորհրդոյ անդամաց վրայ
կողմնակցութեան մուր քսելու ելեր
է, բայց խայտառակաբար վաճառուէր
է խորհրդարանէն:

Կը լսենք դարձեալ թէ Մամուլ
անուն խայտառակ թերթին անցեալ-
ները պատուաւոր անձի մը դէմ ա-
ռանց ստորագրութեան վատահամ-
բաւիչ նամակ մը հրատարակած ըլ-
լալով, զրկեալը գատ բացեր է ու-
սիկանութեան դուռը, և Մամուլ
խմբագիրն ալ նամակագիրը մատ-
նելով, վերջինը ճ իրա տուգանքի
դատապարտուէր է:

ԼՕՒՅ

Աղղ. Հիւանդանոցի վագքներէն
Գումգարու թէպէտէն հանէ փողոցը
արսա մը և 1/2 կանդուն երեսով
ընդամենը 114 կանդուն մահչիւլ ե-
ղած ըլլալով, Հոգաբարձութեանս
կողմանէ աղղարարութիւն կըլլայ
թէ ո՞վ որ կուղէ գնել գայն, թուա-
կանէս ինչուսն ութն օր կրնայ Հի-
ւանդանոցի դրեաններակը ի Մեծ-
Նոր խան թ. 49 ներկայանալով, սա-
կարկութեան մտնել:

Հոգաբարձութիւն
1874 ապրիլ 13 Աղղ. Հիւանդանոցի

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ

ԵՍՆԱՄԵ ՈՒՄՈՒՄԻԷ

12 ապրիլ	ուրաթ իրիկուն	46.13
13 »	չարաթ առաւօտ	46.19
	բացուեցաւ	46.19
	կէս օր	46.13

Կ. Պոլիս 12 ապրիլ	
Սօսիէթէ Ժէնէրալի բաժնիք Սնդ. իր 3.30	
« Գոյաւանութեան »	3.30
Կ. Պոլսոյ Պանդային »	4.20
Բրէտի Ժէնէրալ »	7.25
Բրէտի Օւթրօ-Թիւրք »	1.50
Երկաթուղեաց հին »	39
» »	72 1/2
Փոխ. 1863 » »	315
» 1865 » »	346
» 1869 » »	253
» 1872 » »	69
Փոխ. 1873 » »	3.30
Թրամուէյ » »	3.30
ԸՆԹԱՅՔ ԳՐԱՄՈՑ	
42 ԱՊՐԻԼ	
Անգլ. հոգա »	140. 25
Հայ. Եւր. Եւր. Եւր. »	87 25
Իմպերալ Ռուս »	90
Գործար »	51. 20
Գինգ ֆրանք »	—
Հինգից »	104 10
Պրինց »	123

Ս. Զ. Գ. Ա. ՅԻՆ

Ուստատանէն դուրս գալով մը տխրաւիթ լուրեր կուտայ մեզ Ս. Էջմիածնայ վանուց մէջ վերջին փամանակներս անցած անցից վրայ:

Վեհ. Կաթողիկոսի ձեռնադրութեան միաբանութեան հետ անսասնակ դուրս գալով վարձուէրով և Արարատ ամառադրին մէջ ալ քանի մը յօդուած հրատարակելով սաստիկ ատելի եղեր է միաբանութեան եւ այս պատճառաւ անհամաձայնութիւն ծագեր է Վեհ. Կաթողիկոսին և միաբանութեան մէջ:

Միւս կողմէ Վեհ. Կաթողիկոսը Պալատական Սինոդին կարծեցեալ իրաւունքներն հետ զհետեւ սեղանելով Սինոդականներէն ոմանք և Պալատական Պրօկուրօրը Ռուսիոյ կառավարութեան գանգաւոր եւ անոր միջամտութիւնը հրաւիրեր են: Կառավարութիւնն ալ պատուեր տուեր է Վեհ. Կաթողիկոսին որ Պալատական Կաթողիկոսութեան համեմատ Սինոդին իրաւունքներն անվար պահէ, քանի որ այն կարգադրութիւնն անվարած չէ:

Գարձեալ Ռուսիոյ կառավարութիւնը որպէս է բոլոր այլադատան ազգաց դպրոցներն արքունի դպրոցաց վերատեսուէնքուն հսկողութեանն և կառավարութեանը յանձնել, և միայն պարզապէս ծխական կամ եկեղեցական դպրոցները, որոց մէջ եկեղեցւոյ պաշտօնեայք կը պատրաստեն, եկեղեցական իշխանութեան ձեռքը թողուլ. հետեւաբար հարցուցեր է Վեհ. Կաթողիկոսին թէ որո՞նք են այս վերջին կարգի դպրոցները. իսկ Վեհ. Կաթողիկոսը չէ ուզեր բնաւ ընդունիլ այս որոշումը, այլ ամեն հայկական դպրոցաց ներքին և արտաքին կառավարութեան իրեն վերաբերեալ ընլալ յայտներ է:

Ս. յանդիմանութիւններէն յայտնի կը տեսնուի, որ կառավարութեան միջամտութիւնը, ինչպէս հոս, նոյնպէս նաեւ Ռուսիոյ մէջ մեր անհամաձայնութեանց և դժուարութեանց հետեւանքն եղած է, մանաւանդ, ինչպէս կը տեսնուի, Պալատական Բաժնի հրաւիրեր են այդ միջամտութիւնը ի միտս եկեղեցւոյ պատուոյն և շահուցի:

Ո՞վ են այդ Սինոդականք, Հայաստանեայց եկեղեցւոյ ո՞ր օրէնքով կարգուած են, ո՞ր վիճակներէն եւ:

* Միթէ չտեսնուեցա՞ն վերջին փամանակներս վարձու դրժներ, որք Վեհ. Կաթողիկոսը պաշտօնեայ և լորտրութիւն կարծեալ Պալատական ներքուրէր յանդիմանեցան, այն Պալատական, որ Հայաստանեայց եկեղեցւոյ կարգաց և սահմաններէն:

յորմէ ընտրուած են: Հայաստանեայց եկեղեցւոյն չճանչեր դադ.ոնք իրեն խորհրդական կաթողիկոսի, հետեւաբար ոչ նշանակութիւն մ'ունին առաջին Հայաստանեայց եկեղեցւոյ առջեւ և ոչ որ և է սինոդական իրաւունք:

Կը ցուենք որ Վեհ. Կաթողիկոսն առաջին օրէն չմերժեց այդ ապօրէն Սինոդը, ինչպէս որ ազգ. արդէն խնդրած էր իրմէ, այլ կերելի թէ անուղղակի միջոցներով ուղեր է այդ մարմինը չէղբայնել, և այս հետեւանքը ծագեր է:

Մեզ կը թուի թէ Վեհ. Կաթողիկոսն այս անուղղակի միջոցներն ի բաց թողով, արեւաբար եկեղեցւոյ շահն ու իրաւունքը պաշտպանելու պէտք է աշխատի. այն, պէտք է բացարձակապէս մերժէ այդ Պալատական Սինոդը, որ Հայաստանեայց եկեղեցւոյ ամբողջութեան ներկայացուցիչը չէ, և որոյ անունն իսկ որոշուլ և անվար է:

Հայաստանեայց եկեղեցւոյն Սինոդը ըսելով՝ եկեղեցական ընդհանուր ժողովները միայն կը ճանչէ. իսկ կաթողիկոսաց քով եղանակողներէն եւ վարդապետներէն խորհրդական ժողով մը դանտելն Հայաստանեայց եկեղեցւոյ վարձուի սովորութիւնն է, և այսպիսի ժողով մ'ալ ընդհանուր Հայաստանեայց եկեղեցւոյ կողմէն միայն կրնայ ընտրուիլ:

Գալով Ս. Էջմիածնայ միաբանութեան, որ կարծեցեալ Սինոդէն տարբեր օրինակ մարմին մ'է, կը փափաքենք որ սիրով միանայ իւր գլխոյն հետ, և եկեղեցւոյ շահուն համար աշակից ըլլայ Անոր: Այս ալ իմաստուն զոհ պիտի ըլլա՞նք միայն կըրնայ ըլլալ:

Կարելի չէ՞ արդեօք Վեհ. հայրապետին գոնէ առ փամանակ մը հեռացնել Սինոդէն դժուարութեան պատճառ եղողները, ինչպէս որ փամանակ փամանակ օրախօսութեան պատրուակով տեսնուած են այնպիսիներ Պոլսոյ մէջ:

Մեք թէ և Վեհ. Կաթողիկոսին կարաբար կամ շահասիրաբար ուղտանա կարգացող խնկարկուններէն չենք, բայց այս պարագայի մէջ, երբ Հայաստանեայց եկեղեցւոյ հանրական շահուց վտանգն անկեր է, եւ երբ Վեհ. Կաթողիկոսին կողմէն այն շահուց պաշտպանութեան փոյթ եւ ի հարկին ամեն զոհ պիտի ըլլա՞նք իրաւունքներէն անվար պատրուակութիւն տեսնել, նուիրակն և անհրաժեշտ պարտականութիւն կը համարենք Հայաստանեայց եկեղեցւոյ ամեն հարապատ դաւաճացի բանիւ և արդեամբ ձեռնադրուլ Նորին Բարձր. Սրբապետութեան Սինոդիկալն ենք, որ եթէ Վեհ. Կաթողիկոսն այս պարագայի մէջ ընդհանուր Հայ ազգին համակրութիւնն իր հետ ունենալով անոր ըզգացմանց թարգման կանգնի, եւ այդ Սինոդական և դպրոցական խնդիրներն արժանապէս ներկայացնէ և բացատրէ առ ար անի է, երկուքն ալ եկեղեցւոյ և ազգին իրաւանց համեմատ կրնան լուծուիլ դո՞ւնել:

Կ. Պոլիս 12 ապրիլ 1876
... Խմբագրապետ Մատիւ ազգ. գործուն լրագրոյ:

Գաղատիոյ և այլ դաւաճաց ստեղծեանց աղաւաղիչ և Մայր Աթոռ իրաւանց եղծիչ օտարաբն օրէնք մ'է, և որոյ դէմ Հնդկաստանի Հայք փամանակաւ բողոքել զատ, երջանկալիւտակ Վերսալ և Մատթէոս Կաթողիկոսներ եւ վերջապէս 1866ին Կ. Պոլսոյ Ընդհ. ժողովն ալ բողոքած է:

ժատանջ և տաւաղեալ ազգայնոց համար կազմուած յանձնաժողովս պատու ունի իւր խորին ճորհակալութիւնը հրապարակաւ մատուցանելու ամեն անոնք որոնք մարդասիրաբար հաճեցան ազգատոյց արտասուքները սրբել իրենց նուէրներովը:

Ուստի, յանձնաժողովս երբ ըստ բաւականին զինքը քաջալերուած տեսաւ, հաւաքած հանդանակութենէն առ այժմ 100 Օսմ. ոսկի Գաղատիոյ խղճալեաց համար Մեծ. Եւթիմեան Յօհաննէս ազգայնի ձեռամբ հեռադրի միջոցաւ զրկուեցաւ այսօր, ինչպէս նաեւ 200 Օսմ. ոսկի Եօզղատի և իւր դաւաճաց համար Կէրմիրցի Մեծ. Սահակեան Մ. Գարուծիւն ազգայնի ձեռամբ:

Գաղցր է մեզ յուսուլ որ այս հանգանակութեան չմանակցող բազմաթիւ ազգայինք չեն վարեն իրենց արենակցաց ընդ հուսոյ օգնութեան հասնելու, նկատելով առաջին անգամ հաւաքած հանգանակութեան վաղ ընդ փոյթ ազգայնի կերպիւ կարօտեցող զրկուիլը:

Խնդրեմք, ... Խմբագրապետ տէր, որ բարեհաճիք այն երկուսիւն ձեր ազգ. օգնու Մատեաց հիւրընկալ էջերուն մէջ տեղ մը չնորհել, ընդունելով մեր խորին յարգանաց հաւատարմի:

Միւս անձնաւէր սիրելի ազգայն, Նախագահ Յանձնաժողովս սովորաբար ազգայնոց

Յօշոք վարդապետ Աւար Գաղատի

Փնջիկ

Աւարի Կաթողիկոս Հայոց Եպիսկոպոս Գաղատի (Պատմական):

Ա.

Թէպէտ և յետ կործանման թագաւորութեան Հայոց ի Նիկիայի և դաւանալ Հայրապետական Աթոռին ի Սոյ յԷջմիածին, ազգն մեր աշխարհէ յաղարհ հաւածանք և դերութեամբ ցրուած լինելով մնացել էր փոստական իւր հայրենիքէն յոյժ և յոյժ հեռի, որպէս բազմութիւն ոչխարաց՝ որ ոչ միայն է անհոյժալ և անտէրութեան և փոստանդութեան այն դարձուրելի ստորձանին մէջ է մնացած, որ հոս անդամ կոչուելու չունի իրաւունք: Եւրոպայի, Ասիայի, Արիւմիկի խորքերն ընկնելով, և ծովային անկիւններն մարտելով, և ամենայն տեղ երկաթի շղթայից ձեռնադրուելով և ոտնակալներով կազմակերպուլ ստիպանա նախկալ դիտուած մի նորա համար մէկ այնպիսի մտաց անդամ անհամարներ զուարճացաւ, որ ոչ միայն ստեղծ նորան ընդարձակ մտադրատեղ, այլ և դիւրացող նորա ճանապարհն դէպ առ իւր հայրենիքն ընկի ի Հայաստան, ճանապարհն զոր Հռոմեացւոց և Յունաց անդուլ քաղաքադիտութիւնն և Պարսից և Սասանիդաց անդուլ բաւութիւնն ամենաւարժաւոր և անհաւատկարար իրաւունքներով զփութաւոր նալի և խաղաղ տնտեսանքի էին արել, սիսեալ յաւուրց: Գաղատի քաղաք Միջագետաց:

Այս էր կործանումն Արեւելեան կայսրութեան Հռոմեացւոց, որ ի բազում դարուց հետէ անցել էր ի ձեռն Յունաց, և որ չուտ էր աշխատել զեռն և սուրբ անուամբ պատուեալ Մեծի թողութիւն օրէն սիսեալ Արաբական և Բագրատական Հայոց թագաւորութիւնը՝ զորքերու համար, և ջերմեանդ սիրով օգնել էր Ռուբինեանց թագաւորութեան կործանման: Աշխարհակալ Ռուս դանդիւնն որպէս երկրորդ Հումք կուլ գնաց Օսմանեան անպարտելի ինքնակալութեան, և անտէրուլ և փոստական Հայոց ազգն՝ որ քրիստոնէաց հաւատակիցներէն քրիստոնէից մայրաքաղաքումն քան յայլ ամենայն տեղում էր միտ գլխահաւորութեամբ թշուառացած, գտաւ զթաւիրա հիւրընկալութիւն այս Թուրքիոյ նոր կայսրաքաղաքութեան նոր անբրիտանեայ

(*) Տես Մատիւ թիւ 1313:

մայրաքաղաքին մէջ Թուրքիոյ հայերու յի պիտի դտանի քաղաքը միմիայն չափ հայաստեւ ժողովրդեան բազմութիւն, էր երեւմն որ բաց ի միոյ հայրենադաւ և ազգ. դուրաց Տէր Արաբիոնէ՝ ոչ գոյր որ ի Հայրապետիկ ազգէն Հայոց:

Յաղթակիր միապետն Մէհմէտ Բ՝ Պալատ քաղաքն մէջ իւր արքայական շէնորհաց արժանացուցել էր մէկ սեւաղուլս Հայոց, որ յետ առման Պոլսոյ արքունական հրաւիրանքը տեղափոխեցաւ ի մայրաքաղաքն, ուր և հիմնեց ազգի նոր ապաստանարան:

Յովակիմ եպիսկոպոս 1464 ամի, այս սինքն զինի ինն ամաց տիրեցն Օսմանցւոց մայրաքաղաքին Յունաց, կոչեալ առաջին Պատրիարք Հայոց Կոստանդնուպոլսոյ, յայնպիսի տեղում՝ որ միօրինակ և միաշափ հեռի էր ի հայրապետական ակոռոց Էջմիածնի, Սոյս Ալթամարաց և Գանձատարաց, եղև արդարև միմիայն ինչ ազգի, և յանձնաձիգ տարադրեալ զաւակաց նորա Պատրիարքութիւնն Հայոց եղև պարզև ճորհաց Նախախնամութեան, որպէս նորահրաւ կղզի ի լոյս նաժաւալ սկիւնստի, ուր ամենայն նաք և նաւակը և լաստը և լաստակալք ծովածուի ազգին ցարդ յաղողն են խալտի արկանել և այսուհետև ևս կարող պիտի լինին գտանել անդորր նաւահանգիստ ի բազմադիմի արեւմտութեանց:

Այն վեց տունք Հայոց՝ որը բերուեցան ի Պալատէ՝ Օսմալար անուամբ, և այլքանի մի գերդաստանք՝ որը փոխադրուեցան ի Գաղատիոյ, եղև նախապետը այն բիւրաւոր բազմութեան, որը այժմ բընակեալ կան ի Պոլսի, և ի ձեռին իւրեանց ունին մեր ազգի հանդերձեալ զարգացման և յառաջադիմութեան առ հաւատուեցանք՝ ճորհք այն երկնապարհ և յաճմանադրական իրաւանց, որովք մեր մեռեալ, և ոչ թէ չորեքօրեայ նեխեալ այլ և կմտացեալ ազգն՝ մարթով պատելով, և երբեմն երբեմն աղատ շնչառութեամբ կենդանութեան նաւն ցոյց տալով յուսով բարեաց կը լցնու ազգի սիրտն:

Թէպէտ եղել էին այնպիսի փամանակներ ևս, որ արդի Հայոց ազգի նախնիքն բազում դարերով յաւաջ քան զայս բազմութեամբ բնակուած էին ի Պոլսի, բազում հասել էին բարձից՝ մեծամեծ պատուոյ և փառաց, բարձր մտացել էին պատրիարքութիւն, սերտատուութիւն, կիւրապարտութիւն, և այլ աւագութիւն, և բազում քաջարի Հայ իշխանք իւրեանց սուրն խնայելով մերկել իւրեանց պահպանութեան և պաշտպանութեան համար, իւրեանց արեւն և կեանքն զոհել էին յօգուտ յառաջան դաշինի և ստացել էին յօգուտ յառաջան տիրութեան, և բազում հայազգի օրիորդներ՝ եղել էին կայսրութիւն Յունաստանի, և բազում Հայ զիւրապետ երկապարք իւրեանց արիական բարեմասնութեամբ բազմութիւն ի խոյսերական դաշն, բայց երբ բազմութեանց թագաւորութիւնն ընծիւցեալ ի Հայաստան, հայրենեաց տեսութեան կարօտակից հայրենասէր Հայ յերբ դարձան ի հայրենիա իւրեանց ի Հայաստան, և այնուհետև Յունաց և Հայոց մէջ՝ մատնութեամբ Անուց և դաւանանքով Գաղիկ թագաւորի տարապաշտ անհաւատ ստեղծութիւն, զոր ընդ երկար շարունակեցին կայսրք Յունաց ընդգէմ իշխանապետաց և թագաւորաց Հայոց Արեւելոյ:

Վասն որոց Հայք՝ չի երեւիլ թէ յետ այնորիկ ևս դարձուցած լինին իւրեանց երեսն յընթաց իւր չորս հարիւր ամաց զհալ ի Կոստանդնուպոլսի, բայց թագաւորաց խնամութեանց, թէպէտ և ի տիւրաւ Յունաստանի կային կամ ի հին ժամանակաց մնացած կամ նոր դաղթական զնացած Հայեր, որ Յունաց մէջ մուլրկելով, և նոցա ծէներն օր ըստ օրէ ստանձնելով Հայհոռոմ ցեղը սերեցին մինչև փոքր առ փոքր ի ներքուստ որդեւահար փութած ծառի նման կործանեցաւ այն թագաւորութիւնն, և նորա տեղ հաստատուեցաւ Օսմանեան ինքնակալութիւնը:

Բայց որովհետև Հայերն որպէս Յունաստանի մէջ՝ որ բրիտանից աշխարհ կը

Պէ.դ.օգ Տէպաղխանէի ամիրէսի
իշին միւսպոյսն օլունաճաք օլան 150
00 գանիժար վաւտմուտըն պէճէր
գանիժարը 115 զուշա օլարաք թալի-
սի հօտապիւնաճ օլարաք իշգու նիսանը
րուսինն օն պէշինճի վաւտըն էրմէ-
սի կիւնիւ գարարը գաթխի վէրիւէ-
ճէ, լիւնաէ, իթա իթմէյէ թալիպ օ-
լունալարն եէվի մէզքիւսաճ ճարը
Շուրալի ասքըրիյէ կէրէլէրի:
Ց նիսան 1874 Պապար Սէրասքէրի

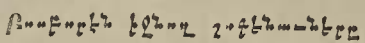
[illegible]

«... Երբի՛ն է մտա՛ն ժողովո՛ւ ղարձա՛յնը»

Կարգի մեջ մտնելու նպատակով

Կ. ՊՕԼԻՈ ՋԻՆԵԼԻ ԽԱՆ

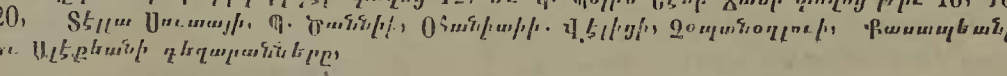
4. ՊՕԼԻՍ ԶԻՆԻԼԻ ԽԱՆ

Թաքէօյ. Պէյլէրպէյ. Արհամաւաքէօյ. Գանալիլի. Բ. Հիսար. Պօյսաճըքէօյ. Գանլիւճա. Յէնիքէօյ. Պէյքօղ. Թարա-

սար. Պոյակը քէօյ. Գանիլը ճա. Յէնի քէօյ. Պէյքօղ. Թալա-

PARIS

20. Տէլլա Սուտայի, Պ. Ծաննիէի, Օհանիարի, Վէլիցի, Զօպանօղլուի, Քասապեանի
և Սէքեանի գեղարանները